

La festa a les terres de Girona

La festa a les terres de Girona
Diputació de Girona,
Caixa de Girona,
1991

El patrimoni d'un poble no el constitueixen tan sols el conjunt dels homes, les terres, els monuments, les obres d'art, o fins i tot, la pròpia història. Dins el patrimoni hi ha també un aspecte tan intangible i fugisser, i alhora tan important, com és la seva manera de divertir-se, de jugar, de celebrar les festes. I si bé és fàcil fer un recull de monuments (amb fotografies, mides, característiques arquitectòniques, plànols, etc.), o d'obres d'art (amb museus, exposicions o llibres), no ho és tant fer-ho de les festes pròpies d'una contrada. Aquesta és la finalitat del llibre *La festa a les terres de Girona*, editat per la Diputació de Girona i la Caixa de Girona: fer un recull de festes, celebracions, aplecs, concursos, representacions, fires, competicions, àpats populars, balls, jocs i processons a les comarques gironines.

Les festes, activitats evanescentes i bellugadisses, potser haurien de ser recollides amb mitjans que captin el moviment, com el cinema o el vídeo, però aquest sistema presentaria veritables dificultats a l'hora de la recerca d'una dada, un detall, una puntualització. O, fins i tot, a l'hora de voler gaudir de la visió dels actes, sense tenir, en aquell moment, els mitjans tècnics necessaris. És, per tant, encertada la decisió d'editar un llibre: un feix de fulls de paper, amb text i fotografies, que hom pot consultar quan li passa per la barretina,... o per gaudir-lo tranquil·lament tot fullejant-lo.

Fer un recull de «totes» les festes de les comarques de Girona seria una feina gairebé impossible, i fins i tot, avorrida en els resultats, donada la semblança de certes celebracions o actes en diferents indrets. Ha estat feina ben compromesa la de triar els actes representatius, sense deixar els més importants, però sense deixar, tampoc, de banda, cap racó o població sense representació. La feina prèvia de selecció, de tria, de planificació, es fa entre bastidors, és feixuga i oculta, no es veu directament, però és la que ha permès publicar un llibre ben estructurat, on no hi sobra ni hi falta res.

Els textos, amb una introducció a cada classe de festa (aplecs, concursos, balls, etc.), i amb un comentari a cada un dels actes locals aplegats, són curts i plaents, dient el que han de dir, però sense tecnicismes erudits ni dispersions feixugues. I serveixen com a carcassa i recolzament imprescindible